

Likaj Klementina 8.o.

Sárvári Nádasy Tamás Általános Iskola

Szétcsúszva

Egyszer volt egy hét,
Nem is olyan rég.
Velem történt mindaz,
Amit versemben megírtam.

Jöttek-mentek a napok,
Hétfő után egyszerre szombatok.
Fejem és lábam már összegabalyodott,
És röpködtek azok a rémes dolgozatok.

Reggel után este,
Lecke után újabb lecke.
Aztán egy szép napon
Minden rémesen kibicsaklott.

Csörgött az óra: ÉBRESZTŐ!
Anyá meg nem kiabált, s ez rémítő!
Fogmosás, öltözés, ékszerek,
Napszemcsi, telcsi és sminkszerek.

Fogtam a táskám s remegve
Elindultam a suliba bicegve.
Oda is értem kissé elkésve,
S egy furcsa érzéssel bekenve.

A bejáratnál nem várt senki,
Nem állt a telefonos dobozoknál a portásbácsi.

Elkezdtem gondolkodni,
De az agyam nem tudott töprengeni.
Milyen nap van ma? Fogok-e felelni?
Mikor fognak végre becsengetni?

Remegő kézzel nyitottam a kilincset,
De az nem mozdult...
Ekkor az eszembe friss levegő tódult.

Hiszen ma vasárnap van!
S az mindenkinek szabadnap.
Nevetni kezdtem saját agyamon,
Hogyan lehettem ilyen elvarázsolt?

Megfordultam s bicegve elindultam haza,
Megfogadva, hogy visszabújok az ágyamba.
Aztán így is lett: a takarót magamra húztam,
S egy hétig az ágyból ki sem bújtam.